

6 Ιουλίου 2015

Δεσποτικό

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

25787 ~~Παίρνω μολύβι και χαρτί~~

πάλι να γράψω στοίχους,
Ίσως με αυτά τα ελάχιστα
να προκαλώ τους οίκτους...

Το απέραντο κοιτάζω,
το γαλάζιο του ουρανού
και όπου η σκέψη μου με πάει,
εις το πέταγμα του νου...

Τέρμα και αφετηρία,
διαδρομή και ότι θες,
όλα μαρτυρούν , Εσένα,
που είσαι σήμερα και χθες...

Πού, αλλού να βρω λιμάνι
τόσες ενοχές και πάλι....
Τη μετάνοια χάρισέ μου,
Σοι, την έδωσες Θεέ μου...

Απεγνωσμένα του ζητώ
στα λάθη να κωφεύει.
Να βλέπει την προσπάθεια
και να με συμμαζεύει..

Δες της συγγνώμης δάκρυα
και της καρδιάς το άλγος,
πώς, λύπησα τον Πλαστουργό
αναρωτιέμαι , ο άθλιος...

Ρέπει η ψυχή στα πονηρά
και η διάνοια ακόμα,
εμμένει στην παράνοια
και ας ξέρει ότι είμαι χώμα....

Δες την πρόθεση τους χτύπους
ξέχνα της καρδιάς τους ρύπους.
Μη κοιτάς το άθλιο χάλι,
στήριξε με, εν τάχη πάλι...

Ξέρω . δε τα καταφέρνω
μέτρα τις κραυγές που ψέλνω.
Άκου άμετρος τους στοίχους,

της καρδιάς, προδίδουν ήχους.....

Κύριε Χριστέ, Θεέ μου
Πλάστη μου , Δημιουργέ μου,
το όνομα Σου ψιθυρίζω
και έτσι προχωρώ και ελπίζω....

Πώς αλλιώς κοντά θα φθάσω,
τη ζωή, πώς να προφθάσω...
Φόβο δώσε μου για Εσένα,
μνήμη τέλους, σε εμένα...

Τον διάδρομο να στρώσω
και έτοιμος να πω, το πρόσω,
τις αγκάλες Σου να ανοίξεις,
με έλεος να με τυλίξεις...

Μνάσων ο Παλαιός Μαθητής.